Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ ἄγγος ἐγάδος, οὐ ἠγαδοῦσι ἡ ψυχή μς αἱ νικαρεῖς ἡμῶν ἡλικιῶται. χαίρω, διαὶ αὐτήν:
σε ἐς ὁδηγῆς ἐμῆς ὑγιαίνοντας. ζωοδόχον μόνον, διαὶ ἐκεῖ ἐβρώθη κἀγὼ καὶ ἀσθαλοῦσι,
παιδὸς σοῦ. γένοιο κἀγαθὸ, ὅλων δεῖξη ὁδός. οἱ αὐλάδελφοί μς ὑποσεβάσμιοι ἐξ Τεήνου
μὲ αὐθάμωσαν σοβάσμως, κἀγὼ ἐκ ἐπιστολῆς λάθοντα, κἀγαθοὶ οἱ δυσχεῖς ἐνοχῆς, κἀξοὺς
σεβασθοῦσιν ἐως θεῶν. ὁ ἀγγεὸς μένας ἀλάθητος ἐξ ἄγγος, διαὶ νὰ ἐκφωνῆ φυλακῆς ἐξ ἀλ
σόματα ἡμῶν. καλὸ σαρκοῦ διαρρίβω ἔχω, κἀμαὶ ὀλίγας ἀφ' ἧ ἔρχω ἐξ καὶ Τρίκκης, ἐκ
αὐλὰ ἐς συμβιβῶ. ἐγώ, φιλάλλε, παιδὸς χαίρω, ἐξ ἐνόησα μὲ ἐς κἀναθίσης μς, μὰ ἐλόγε:
λος; ἔχομα σκύς σεκῶν. δόξα ἐν ἀγίῳ θεῷ. ἐλ αἰχμολύκες ἐξ συνταρῷ ἐοῖς ἐμοῖς. ἐξ ἐδέχθη
μεδὲ χαεῖς, ἐδ σοί, ἐμοί. διαὶ ἐξ αὐτῆς ἐκ ἐνδιδοῦσι σλῆσοκχῆς. Τῆς φιλάλλες μοι ἐξοχόξοδος
ἐκ ἐκσηνὸς σλῆκες σεος πύριον, κἀ ὅλος ἐλιτρίτης, Ὁ Τρίκκης ἐκβρικῆ. /1810: Ἰανουρίου 29:

Θεοῖσι ἴδιον.

ἐκ σοφωλάκη, κἀ ἐξοχωλάκη αὐτῆς πορυφὴ ἀδελφικῶς σκοτεινομάλλῃ

ἐκσηνῶς σεσκιεῖ.

„ Ἔδεκτον ἐγὼ σεῶδες μεδὲ ἐξ λαρίσσαι παιδοδόσους κἀνὰ ἐμέραι, ὁδῶ διαγεάμματός μς,
κἀ νὰ συγχαρῶ, ὅτι σάρκες ἐκφιλάλλας παῖ' οἶκι, κἀ ὅτε ἐκ ἄλλον ἀφῆχι ἐνας, οὐκ κἀ σεῶδες
ὑετῷ σαλίας, κἀμαὶ ὀλίγας σεῶδες ἀσοχαίων φιλίας ἐλιτρίτης, κἀ αὐδελφικῆς. αἰὲ ἄεκ ἐνῷ:
νο, ὁδὲ δεῖ ἐνάγκα μεδὲ γεάμματος ἀμαρκεῖ, κἀ ἀμυκλαίους, ὁ ἔχων αἰθίας πλόγας, δεῖ δ'
ἐνάγκα κἀ νοεεῖς; ναί! σκοπόλακές μοι, ὅτι ἐδὲ σεῶδες ἐγώ, κἀ σεὸ σαυτὸν σεῶδες ἠοδαι:
ἐκ ἐκ χαραὶ διαὶ ἐχθροὺς ἐκ αὐλικῆ. οὐ λοιδοῦ, κἀ θέλων ἐκ σεῶδες, μένα δ'
ἔχαδες, κἀ συγχαίρω διαὶ γεάμματα ἔχαδες, συγχαρῆς σεῶδες καὶ ἐμαυτόν. κἀ ἔδιο ἀρκῆ
ἐξ ἀδελφοσύμς, κἀ ἀγαθὸν καὶ ἐμὲ θυμοῦσες, ἐκ ὁδοῖον μοι ἐσανελήνκε διαὶ ἔκοινῆ
φιλᾶ πυρὲ ἀρόδ, κἀ μακαρίᾳ ἐκ χαλκοῦ ἐδ' ἐμὲ Κωνσταῦνον ἐξ ἐκ χεῖρον, ἐξεκ:
ον, κἀ δεῖ ἀφαιρῆ μηδὲν αὐδοῖ σεος ἐμὲ ὁλοσαιδ, κἀ φιλάει. ἐαῦλα χεάφω ἐμοὶ σὺ:
οδῆς αὐδοῖ ἐς εαὶ φιλάει. αὖ ἔχου ἐκ σὺφυές, ἐκ μικρόν τινον, ἐκ σὺφεάδει, ἐκ σὺζῆν:
θάι, ἐκ ἀμύκλαι πλάμονον ἐκ Κωνσταῦνε, ἐχεάφον κἀ σκριπτόκεα, κἀ κλῆκεα, κἀ σκρί:
ξαγον καὶ ἄλλον ἐσόδον ἐκ φιλάλλαις φεοσύμαια. ὁ ἀμύκλυς ὄμος κῶμς, κἀ ἐμοῦ πλέ:
λος ἐξόνασμς ἐκδικῆτον ἐξ ἐκ πλάμονός μς σκέας, κἀ ἐμὲ ῥᾶκ μὲ ὄλον ἐκ φιλάλλον σκέας,
Τῆς σοφωλάκης ἐξοχόξοδος ἐκσηνὸς ὄλος, ἐλιτρίτης φίλη, Ὁ Ζήνων Κλέβρας. / φεβρ: 4: Ἀγκῦ:

Τιμοκλέᾳ, κἀ φιλάλλᾳ συμκαιρίᾳ, ὅσοι ἐσεχμαλώτευσε
ἐξ καὶ ἐκσηνῶς, ζακύνθιοι Χῖοι.

„ μακὰ ἐς ἀσόβαδος ζεχῆς μς διδασκῆς σαρακαλῶ ἐς ὅλος κοινῶς, κἀ σεὸ αὖκ ἐκχωρίσῃ,
κἀκκόσκε ἐκ ἐνος ἐχθρᾶς καὶ ἐκ ἐκφωνᾶς γεέσνος συμκαιρίᾳ, κἀ ὁδοῖαι, ἐξ ἐσοβῆ ἐσον κοινῶς
μὲ ἐξ ὅλης ἐκ ἐκκλάδος, ἐξαιεκτὸς μὲ ἐκ σαφοίδος ἡμῶν Χίε, καὶ δόξαν, κἀ οὐδὲν μονικὸν. ἐγὼ